

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2008. június

XV. évf. 6. szám

Jézus lecsendesíti a tengert

„De ő így szólt hozzájuk: „Mit féltetek, ti kicsinyhitűek?”

Majd felkelt, ráparancsolt a szelekre és a tengerre, és nagy csend lett.

Máté evangéliuma 8,26

Pár nappal ezen sorok leírása előtt különös esemény tanúja voltam. Nagyon sötét fellegekkel érkezett a vihar, olyan erősen fújt a szél, hogy mindent magával sodort. A diófa ágaiért aggódtam. Azt néztem az ablakon át, hogy a száraz ágak mellett az élőket nem tördeli-e le a szél. Az eső szinte vízszintesen esett. Félni nem félttem, de különös érzés vett erőt rajtam. Felidéződött bennem a fenti igeszakasz, melyet a vezérfonalunk szerint akkortájt olvastunk. Milyen lehet hasonlót megélni nyílt vizen, egy kis hajóban, melyen sem motor sem navigációs eszköz nincs, amit a hullámok bármelyik pillanatban elnyelhetnek. Mennyire kényelmes helyzetben olvassuk néha a bibliai történeteket, és mily sokszor nem érezzük át a szituációt magát.

A tanítványok Jézussal együtt egy hajóba szállnak, és át akarnak kelni a túlsó partra. Korábban hallhatták Jézustól a követésre hívó szót, és ők ennek a hívásnak engedelmessé váltak. Egy hajóban vannak mindannyian, mikor hirtelen nagy vihar támad és a hullámok becsaptak a hajó belsejébe. A szél erős, a hajó már már elsüllyed, Jézus pedig alszik. Furcsa élethelyzettel találjuk magunkat szemben ennél a történetnél. Hogyan lehet aludni akkor, amikor az elemek tombolnak, amikor villámlik és a szél orkánszerű? Mi történik itt?

Az újszövetségi történetek olvasásánál helyesen tesszük, ha figyelembe vesszük az alig néhány évtizedes, korai keresztény egyház élethelyzetét. A hitüket megvalló keresztényeket üldözte a hatalom. A római császárság keresztényiséget kiirtani szándékozó cselekedetei nyomán sokan elvesztették társukat, mások hozzátartozójukat, megint mások hittársaikat. A hívő emberekben pedig a hit mellett az aggodalom is megjelent. Megmarad az egyház vagy elsüllyed? Elég erős lesz a bárka, nem roppannak össze a falai? És hogyan lehet az, hogy az Isten nem tesz semmit?

Máté evangéliuma történetünket összekapcsolja a követés fogalmával. Az azt megelőző igeszakaszban mondja, hogy az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania. A hitben az ember nem erre az életre kér és kap garanciákat. Bár

sokszor az ember azt szeretné, hogy a hitéért cserébe kapjon az Istentől meg mindent, amit csak kigondol, de az emberek ez a kérése teljesen sohasem hallgattatik meg. Aki Krisztus követésére indul, annak mások lesznek a szempontjai. Beszáll abba a hajóba, amely Krisztus egyházát jelképezi. Tertullianusnál találjuk az első szöveget, amelyben a bárka a Krisztus által lecsendesített tengeren az egyház szimbóluma, „...az a bárka az egyház alakját ábrázolja előre, mely a tengeren, azaz a világban, a hullámokon, azaz az üldöztetések és

próbátételek által hanyattatják, míg az Úr türelemből alszik... fel nem ébresztik végül és megfékezi a világot, és nyugalmat ad övéinek” (A keresztségről, 12,7)

Amiről ritkán szólnak ennek a történetnek a kapcsán az az, hogy a tanítványok mindannyian ugyanabban a hajóban vannak. Nem több bárka van a történetben, hanem csak egy. A mai világban élő ember nagyon individualista. Sokan gondolkodnak úgy a hittel kapcsolatban, mintha nem lenne szükség közösségre. Talán úgy lehetne leírni ezt a képet, mintha a mai ember külön-külön akarna beülni más hajóba, és szépen egyedül szeretne átevezni a túlsó partra. Az ige itt mindössze egy bárkáról tud. Egy egyház van. Az az egy egyház létezik, melyet maga Krisztus alapított és ame-

lyet Szentlelke által vezet. Ez az egyház soha nem süllyed el. A vihar lehet hatalmas, az elemek összefoghatnak az egyház ellen, de azt maga a megváltás Ura őrzi és tartja meg. Ezért kérdezheti jogosan Jézus a megrémült tanítványokat „Mit féltetek, ti kicsinyhitűek?” Nem kell félnie senkinek sem, mert az az Isten, aki a megváltást adja, ura a szeleknek és a vizeknek. Jézus jelenléte és hatalommal bír szava mindig elég a megmeneküléshez.

A történet az elcsendesedéssel fejeződik be. A vihar lecsendesítésének eredménye a béke. Nem csupán a szél szűnik meg és a hullámzó tenger simul ki, hanem a tanítványok is elcsendesednek. A hit általi felismerés az emberi szívekbe békességet hoz. A hitből fakadó reményre, csendes-ségre és békességre van szüksége mindannyiunknak.

Géresi Róbert

Nemcsak kenyérrel él az ember

Olvasandó: Jeremiás próféta könyve 19. része

Az előző részt záró prófétai könyörgésre látszólag nem felelt az ÚR. De újra a fazekas házába küldi Jeremiást. Most nem megfigyelnie kell itt valamit, hanem vásárolnia kell egy korsót. Majd a nép és a papok vénei közül kell maga mellé venni néhányat. Ezek kíséretében fel kell keresnie a Ben-Hinnóm völgyet, s ott a fazekasok kapujának bejáratánál kell elmondania Isten üzenetét.

Mielőtt az üzenetre térnék, néhány mondattal hagy mutassak rá e feladat nehézségére, illetve arra, hogy az Istennek való engedelmessé ember nem mindig azt kapja, amit engedelmsége után elvárna. Jeremiás már nem védi népét a büntetéstől. Várhatná az ÚR valamilyen jutalmát, dicséretét. E helyett oda kell állnia azok elé, akik ellenfelüknek tartják. A papok és a nép vénei a tekintélyesebb vezetők közé tartoztak, akik ezért jobban magukra veszik a próféta elitélő szavait. S most tulajdonképpen szemükbe kell mondania (ismételten is) az ÚR kárhóztató ítéletét. Isten jutalma tehát nem a könnyítés, hanem a nehezebb feladat, amelyet azonban segítségével végre hajthat engedelmes szolgája. Minthogy a mai világban ennek ellenkezője a szokás és az elvárás is, ezért úgy gondolom, nem felesleges erre felhívni az Istenben hívők figyelmét.

Nem mellékes a helyszín sem, ahol prófétálnia kell. A Ben-Hinnóm völgy délkeleti részén volt egy domb, ennek a neve Tófet – jelentése köpés, utálatosság helye, ahol gyermekáldozatokat mutattak be, majd a domb tetején vájt gödörben kénbe mártott farönkökön elégették a tetemeteket. Jelentőségére az áldozatokból következtethetünk. A fazekasok kapujának fordított hely pedig a szó szerinti fordításban ezt jelenti: cserép-törmelékek kapuja.

Az üzenet címzettjei Júda királyai és Jeruzsálem lakói. A megfogalmazásból azonban kitetszik, hogy magát a helyet is kárhóztatja a Seregek Ura. A 17. rész első versében kijelenti az ÚR, hogy a bűn megfertőzi a szívet, az oltárt. Most kimondja; a hely, ahol az emberek bünt követnek el, szintén

utálatossá válik előtte. Talán nem lesz felesleges itt megemlítenem, hogy nagyrészt az ismétlődő templomszentelés okát is ez a felismerés adta elődeinknek. Nem arról van szó, hogy meg kell ünnepelni egy jól elvégzett munkát, hanem hogy a helyet megszentelve (megtisztítva a lehetséges addigi bűnöktől), Isten oda figyeljen az Őt bűnbánattal keresőkre azon a helyen. Aki ezt a cselekményt anyagi nyereség, vagy veszteség függvényében értelmezné, annak bizony növekednie kell az ÚR akaratának megismerésében.

A prófétára bízott üzenet ismét megindokolja a büntetés bekövetkezésének okait. A bálványimádat vezet be a sort. Ha csak annak az egy Baalnak áldoztak volna, akit az üzenet (így nagy kezdőbetűvel) megnevez, az is elég kárhóztatos bűn lett volna Isten előtt. De az „istenek” többes számú emlegetése nem hagy kétséget arra nézve, hogy mind a kánaáni pogány vallások bálványai, mind az asszír-babiloni csillagistenek imádata országszerte elterjedt volt. Velük párhuzamosan folyhatott ugyan az ÚR szolgálata is, de nem ritkán a papi rend tagjai végezték mindkét fajta kultuszi szertartást, ami ugye olyan következtetést szülhet, hogy mindegyik hit fontos, mind mögött hatalom áll, vagy egyik sem létezik, s az egész csak színjáték. A Tízparancsolat tükrében viszont ez megengedhetetlen, bűnös szerződés-szegés. Arról nem is beszélve, hogy a 7. részben már kárhóztatott gyermekáldozatok sem szűntek meg a Ben-Hinnóm völgyben, hanem úgy magyarázták, mintha Istennek tetsző áldozat lenne az. Most itt ezt cáfolja meg a prófécia. (A gyermekáldozatot követelő leggonoszabb pogány istent Molochnak nevezték és minden tekintetben annyira szemben állt Istennek, mint a sátánizmus a keresztyén-séggel. Talán ezért is nem nevezi meg Jeremiás, hanem inkább baalnak mondja, de nagybetűvel írja.). Amikor tehát gyermeket áldoznak fel, életet oltanak ki. S annak az Úrnak nevében, aki teremtette azt, aki megtiltotta népének a VI. parancsolatban az élet kioltását. Ő az 5Móz. 30:19-ben így szól:

„Tanúul hívom ma ellenetek az eget és a földet, hogy előtökbe adtam az életet és a halált, az áldást és az átkot. Válaszd hát az életet, hogy élhess te és utódaid is!”. Amikor a halált választják, miért akarnák a gyilkosok, hogy az ÚR ne haragudjon? Hogy áldja meg őket, mert ilyen rettenetesen nagy áldozatot hoztak, hogy saját, önző kívánságuk teljesüljön?! Ha az ember nem becsüli meg a legértékesebbet, a jövőt feláldozza a jelenért, akkor megérdemli, hogy nagyban lássa zavaros gondolkodásának rettenetes következményét, a halál aratását. Ez vár a címzettek, ha meg nem térnek. De ne lépünk tovább ezen az üzeneten, pálcát törve, hogy megérdemlik sorsukat. Korunkban is van sok olyan jelenség, amelyek nem igazán utalnak arra, hogy a jövőt tartaná a fontosnak a jelennel szemben az emberiség. A liberalizmus, a globalizáció sokak által meg sem értett kifejezései nevében egyre több dolgot kíván szabadon, korlátok nélkül megtenni, megélni az ember. A korlátok nélküli végtelen szabadság azonban lehetetlen egy adottságai által behatárolt világban. Már Pál apostol is elmondta, hogy minden szabad neki (tenni), de nem minden használ. A jeremiási korban élő zsidó vallásosság is leberalizálódott. Ott Isten mutatta meg, hogy hol a határ. Nekünk is Ő mutatja majd meg, csak figyeljünk rá! Vagy jusson eszünkbe a terhétség-megszakítás körüli vita. Miért képezheti vita tárgyát, hogy mikortól tekinthető élő embernek a magzat? Hiszen a petesejt megtermékenyülése által megkezdődik az a folyamat, amelynek végén megjelenik az élő ember. Minden más vélemény már csak spekuláció, érdek, felelőtlenségek kerdőzése. A megszakítása pedig gyilkosság, gyermek áldozat sajátos okokkal magyarázva. Pedig „rendezni” csak bűnbánattal az ÚR elé állva lehet. Ha nem, előbb-utóbb megkapjuk az ÚR nekünk címzett üzenetét.

Az elmondott üzenet után kell Jeremiásnak az első lépésként megvett korsót elővennie és összetörnie az oda hívott vének előtt. Ahogyan összerakhatatlanná törik a korsó, úgy töri össze a

BIBLIA OLVASÓ

népet és a várost az ÚR. A szimbolikus cselekedet maga is igehirdetés. Megpecsételi, vélegetti ezzel az ÚR népe felőli döntését. Egyben ez a felelete Jeremiásnak az előző részben elmondott könyörgésére. Hogy mennyire komolyan vette ezt a próféta, abból látjuk, hogy megismétli a prófeciát a templom udvarán az egész (ott lévő) nép előtt. S hozzá teszi azt is, hogy nem csak Jeruzsálem, hanem Júda többi városa is el fogja szenvedni a megígért büntetést, mert makacsok, nem hallgatnak az ÚR intő szavára.

Ima: Szentháromság, egy örök, igaz Isten, a Jézus Krisztus által menyeyei kegyelmes Atyám! Megköszönöm, hogy életem korsóját nem törted még porrá, sőt inkább töltögeted abba az örök életnek beszédét. Te oly sokszor vagy türelmesebb velem, mint én Veled szemben, vagy felebarátaimmal szemben, hogy csak bűnbánattal közeledhetek Krisztusban feléd, hogy kérjelek, Szentlekeddel formáld életemet olyaná, amelyből nem hiányzik az a tisztelt, amit Te jogosan vársz el minden teremtményedtől. Te nem akarod a bűnös halálát, hanem azt akarod, hogy megtérjen, s örök élete legyen. Add hogy egyedül Téged imádjalak, s Krisztusban neked áldozzam magam, s a rámbízottakat is, hogy ne a kárhozat, hanem az örök élet jutalmát vehessük. Munkáld azok megtérését is, akik még a megtévesztő széles útján járva nem ébredtek rá, hogy a pusztulásba rohanak. Ámen. - id. f.-

u e z é r f o n a l

1.	K.	Józs 21, 1-26	Mt 17, 1-8
2.	Sz.	Józs 21,27-45	Mt 17, 9-13
3.	Cs.	Józs 22, 1-8	Mt 17,14-21
4.	P.	Józs 22, 9-34	Mt 17,22-27
5.	Sz.	Józs 23	Mt 18, 1-7
6.	V.	Józs 24	Mt 18, 8-14
7.	H.	Ezékiel 1	Mt 18,15-20
8.	K.	Ez 2	Mt 18,21-27
9.	Sz.	Ez 3, 1-15	Mt 18,28-36
10.	Cs.	Ez 3,16-27	Mt 19, 1-9
11.	P.	Ez 4	Mt 19,10-15
12.	Sz.	Ez 5	Mt 19,16-24
13.	V.	Ez 6	Mt 19,25-30
14.	H.	Ez 7	Mt 20, 1-7
15.	K.	Ez 8	Mt 20, 8-16
16.	Sz.	Ez 9	Mt 20,17-19
17.	Cs.	Ez 10	Mt 20,20-28
18.	P.	Ez 11	Mt 20,29-34
19.	Sz.	Ez 12, 1-16	Mt 21, 1-11
20.	V.	Ez 12,17-28	Mt 21,12-17
21.	H.	Ez 13	Mt 21,18-22
22.	K.	Ez 14, 1-11	Mt 21,23-27
23.	Sz.	Ez 14,12-23	Mt 21,28-32
24.	Cs.	Ez 15	Mt 21,33-46
25.	P.	Ez 16, 1-35	Mt 22, 1-7
26.	Sz.	Ez 16,36-63	Mt 22, 8-14
27.	V.	Ez 17, 1-10	Mt 22,15-22
28.	H.	Ez 17,11-24	Mt 22,23-33
29.	K.	Ez 18, 1-20	Mt 22,34-40
30.	Sz.	Ez 18,21-32	Mt 22,41-46
31.	Cs.	Ez 19	Mt 23, 1-7

J Ú L I U S

Kálvin év 2009

Tanulmányi kirándulás Svájcba

A Szlovákiai Magyar Református Lelkészegegyesület, a Református Tanulmányi Központ és a Magyar Református Lelkészegegyesületek Választmánya a Kálvin János születésének 500. évfordulója alkalmából tanulmányi kirándulást szervez 2009. március 20.-27.-én. Utunk során felkeressük a svájci reformáció fontos városait, Genf, Lausanne, Bern, Zürich. Szállás a Thun tó melletti Gwatt református konferenciaközpontban (www.gwattzentrum.ch).

Részvételi díj 13.500,- Sk, amely tartalmazza az utiköltséget, 7 éjszakai szállást, valamint félpanziós ellátást. Utazás 45 személyes léghajótárolt autóbusszal.

Jelentkezni a Református Újság telefonszámán és e-mail címén lehet 2008. augusztus 30-ig.

„Fénysugár“

evangéliumi gyermektábor

(6 -13 éves gyermekek számára)

Időpont: július 12-19

Helyszín: Nagyszalók - Velký Slavkov (Poprád mellett)

Részvételi díj: 1900,- Sk/fő

Jelentkezés: június 20-ig!

Az objektum kapacitása: 50 fő.

A beiratkozás a jelentkezés sorrendjében történik.

Mobil: 0907/11 24 29

Telefon: 055/6717 312

E-mail: fulope@feny sugar.sk
info@feny sugar.sk

Információ: www.feny sugar.sk

VILÁGOLDAL

Hitről hívőknek

Hétféle bibliai játék komputerre (2008-05-10)

(Hannover) - A Német Bibliatársulat újra kiadta azt a hét játékból álló CD-összeállítást, ami az internettől függetlenül is rendelkezésre áll a játszani és tanulni vágyóknak. A kínálatból az EKD lepte meg pünkösd előtt az érdeklődőket. Főként fiataloknak szánt ismereteket tartalmaz az CD-összeállítás: vannak interaktív kérdések az Ó-, és Újszövetség hét témakörében, elkezdve Nőé bárkájával, Pál missziói útján át a bibliai idők ételeiig és italaiig. Humoros oldalaival kitűnően alkalmas az összeállítás a bibliai történetek oktatására is. (Livenet.ch, 2008-05-09 - békefy)

140 egyházi vezető békekívánsága Izrael 60. évfordulójára (2008-05-10)

(Jeruzsálem) - Több, mint 140 nemzetközileg ismert egyházi vezető, a legkülönbözőbb felekezetből kívánt közös nyilatkozatban békét Jeruzsálemnek és Izraelnek az állam megalakulásának 60. évfordulójára, május 8-ra. Mindenki elkötelezte magát az Izraelnek kívánt béke megőrzése és védelmezése mellett. Ugyanakkor kijelentették: mind a zsidók, mind a palesztinok egyéni és közösségi jogainak a védelmezéséért is kiállnak Szentföldön. Az aláírók között van a nyugalmazott dél-afrikai Béke Nobel-díjas anglikán érsek, Desmond Tutu, az Észak-Ír Római Katolikus Közösség vezetője, M. Corrigan Maguire, aki szintén Béke Nobel-díjas. Az aláírók a római katolikus, a presbiterianus/református, anglikán, baptista, mennonita, pünkösdői közösségeket képviselik Ausztráliától Kanadáig, Írországtól Dél-Afrikaig. (ENI.ch, 2008-05-09 - békefy)

Fantomkép Pál apostolról (2008-05-07)

Az Észak-Rajna Vesztfáliai Tartományi Bűnügyi Hivatal fantomképet készített tarsuzsi Pál apostolról. Ezzel a történész Michael Hesemann könyvét kívánják színesebbé és érdekesebbé tenni. A szerző kérte a bűnügyi hivatal segítségét. Hesemann könyve az augsburgi St. Ulrich Kiadónál jelent meg néhány napja, címe: "Tarsuzsi Pál. Régészek a népek apostolának nyomában". (Livenet.ch, 2008-05-06 - békefy)

A Szentlélek és reformátusok a német internetes lapon (2008-05-06)

(Celle) - Német református testvéreink honlapján, a reformiert-info.de című lapon gazdag anyagot szentelnek pünkösdnek, a Szentlélek témakörének. Marc Vial "A Szentlélek Kálvinnál" címmel értekezik a Szentlélek teológusáról, reformátorunkról, illetve tanítása nyomán a Szentlélek hitet támaztó erejéről, a Lélek és az Írás szoros kapcsolatáról. Vial professzor a genfi egyetem teológiai fakultásának tanára. Van írás, amelyik az egyház születésnapjával foglalkozik, van, amelyik az új életre megnyitó Lélek hatását vizsgálja bennünk, ismét másik a pünkösd és a lelkesedés hatásmódját elemzi, már a címe is figyelemkeltő: "Szentlélek-tan az újkori Lélek-vesztés utáni időre", amit a zürichi egyetem teológiai fakultásának különböző tanárai írtak. Van, aki a pünkösd bibliai, teológiai és kulturális összefüggéseit tárja fel. W. Krötke Barth Károly pneumatológiájának, Szentlélekről szóló tanításának aktualitásáról értekezik. És van, aki a Kicsoda és mit tesz a Szentlélek? kérdésre keresi a bibliai választ. (reformiert-into.de - 2008-05-05 - békefy)

Világhálón Kálvin főműve (2008-04-20)

A németországi református egyház internetes hírszolgálat, a www.reformiert-info.de elkészítette Kálvin János fő művének, A keresztyén vallás rendszere c. könyv 1559-es kiadásának internetes hozzáférhetőségét. Egyetlen klikkeléssel rányithatnak az érdeklődők az Institutio online-ra, amely Kálvin Institutio-jának Otto Weber által készített fordítása mellett a református reformáció atyjának életrajza mellett tájékoztat a nagy mű keletkezéséről, felépítéséről és tartalmáról, valamint hatásáról, amit a neves Kálvin-szakértő, Dr. Georg Plasger professzor írt. A technikai kivitelezést a Johannes a Lasco könyvtár és az emdeni református Nagy Templom közösen végezte. (reformiert-info.de, 2008-04-19 - békefy)

GYÜLEKEZETEINK életéből

Anyáknapi ünnepség és koncert – Ladmócon

A Ladmóci gyülekezetben május első vasárnapján, immár hagyományosan, megrendezésre került az anyákat köszöntő ünnepség, amely évente áldott alkalma gyülekezetünknek.

A felújítás alatt álló templomban először az óvodások énekeltek, verseltek, és virággal köszöntötték az édesanyákat és a nagymamákat. Megható perceket szerzett az őket követő vasárnapi iskolások színes műsora is.

Ezt követően a gyülekezet lelkipásztora 2Királyok 4:16-22 és a 27.vers alapján hirdette Isten ígését.

Az igehirdetést követően az ünnepség koncerttel folytatódott, amelyen furulyán, zongorán és klarinéton hangoztak el a muzsika szívhez szóló dallamai. Befejezésül a gyülekezet felnőtt kórusa - melynek tagjai maguk is édesanyák és nagymamák - énekekben mondták el köszöntésüket.

Áldott alkalom volt ez számunkra, hiszen e maroknyi közösség ismét bizonyította, hogy csakis „szeretethen összeforva“ lehet igazán megélni hitünket, amelyért legyen Istené a dicsőség.

Spisák István

A Biblia eredetéről

A Pro Ecclesia - délutánok keretében 2008. április 29.-én a Csemadok nagytermében a budapesti Szeverényi János az Evangélikus Missziói Központ igazgatója tartott előadást a Biblia eredetéről, keletkezéséről. Elmondta, hogy a Biblia a "leg"-ek könyve: a legtöbb nyelvre fordították le, a legtöbb példányszámban jelenik meg, s a legnagyobb hatást gyakorolta az emberi kultúrára. A Biblia a könyvek Könyve, az egyetlen könyv, melyen keresztül az élő Isten szól hozzánk, emberekhez.

A Bibliának kb. 40 szerzője van, s kb. 1100 év alatt írták. Sajnos, az évszázadok alatt sok tévhit is akadt, aki igyekezett a Biblia tanításait elferdíteni, félremagyarázni, sőt újabb, önjelölt próféták is jelentkeztek, akik állították magukról, hogy isteni kijelentést kaptak. Ezek az új vallások alapítói, mint az iszlám, mormonn, Jehova tanúi stb. A keresztyéneknek Jézuson keresztül kell értelmezniük a Bibliát, mert Jézus Krisztus a forrás, Őbenne van az Isten teljessége, aki az Ő dicsőségének visszatükröződése, az Ő valóságának képmása. Rajta keresztül szól hozzánk Isten az utolsó időkben.

A Biblia Isten Lelke által bennünk él, minden kor emberéhez a jelenben szól. Az örökkévaló Isten örök igazságait tartalmazza.

*Mixtaj Johanna
Rozsnyó*

“...Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok...”

(A Heidelbergi Káté feleletéből az első kérdése)

Most, a konfirmációk alkalmával sokunk vizsgálgatja önmagát, hogyan is volt az akkor, hogyan tanultam azt, mit is mondtam ott, a templomunkban, és mit tartottam meg a fogadalmaimból. És ez így is jó és helyénvaló.

Most mégis valaki másról, a kassai Magyar református gyülekezet 32.-ik lelkipásztoráról, Orémus Zoltánról szeretnék írni. Nem az életét rostálva, csak arról, amit abból a nálunk eltöltött 10 éves szolgálata alatt láthattunk. És mert ez év januárjában köszönte meg Urunknak a megért 40.-ik születésnapját is közöttünk, Istent áldva, nagy pompa nélkül.

Az istentisztelet végeztével főgondnokunk, Újlaki Ferenc visszatekintett lelkipásztorunknak a gyülekezetben eltöltött 10 évre, sokrétű munkájára ezen kívül is, mint pl. a Zsinati Tanácsban, külföldi képviselőkben is. Isten áldását kérte további szolgálatára és családjára. Az énekkar köszöntése után elhangzott a “Biztató köszöntés” c. vers Nádudvari Nagy Jánostól Kristóf Marika tolmácsolásában.

Orémus Zoltán mindezt megköszönve arról szólt hozzánk, hogy az Ószövetség népe történelme egy-egy megállójánál köveket rakott le, az emlékezés köveit. E hasonlattal élve az ő emlékezés- kövei ezek: A gyülekezetek, Pozsonyban 1 évig káplánként, Kétyen, Farnadon, Ölveden 4 évig szolgált, és 10 évig közöttünk. Emlékkövek a sok-sok arc, kedves találkozások, beszélgetések, épületek is. De nem utolsó sorban a régi otthon minden velejárójával, és három gyermek édesapjaként a szeretet család, most és itt.

“... Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok”. Egyszer Orémus Zoltán konfirmációjakor ez is elhangzott. Mit láthatunk mi ma abból, amit e kijelentésből akkor megértett? Talán a Nagyapa és Édesapja nyomdokait követve, Prágába, a Károly Egyetemre küldte őt az Úr a 472.-ik énekünk 3.-ik versével: “Lelkek éjét oszlatni fénnel, Reád az Úr ezt bízta, lásd,...”. Meglátta, lelkész lett. De nemcsak meglátta, hanem e szolgálatát kizárólag, mélyen az Ígén alapuló tudással, és alázattal végzi is. Nem politizál, csak az Úrhoz vezető egyenes utat mutatja nekünk a jelen és az örökéletre vonatkozóan. Idejében rámutat és emlékeztet népünk, nemzetünk, reformátoraink nagyságára, a nekik kijáró tiszteletre, és követendő példájukra is.

Nem volt a nálunk eltöltött 10-éves szolgálata sem csupa sikerélmény. Szinte kitapinthatóan bebizonyosodott az ő életében is a 367. énekünk második versének a szavai: „ Azt mondta Jézus : ideleenn új próba és új küzdelem a hívők sorsa szüntelen.“

Mert Isten vezetése és a Tőle kapott bölcsesség kellett ahhoz, hogy fiatalon átvészelnjen egy olyan egyedi helyzetet, mint a gyülekezet kettéválása, mikor 2002-ben megalakult az önálló szlovák gyülekezet Kassán. De ahhoz is, hogy a több, mint 255 éves parókián 10 éve még nem szűnt meg a malterozás az átalakítások, javítások, tatarozás miatt. Sokszor találóan hasonlítottuk őt Nehémiáshoz, aki az imádkozás ember volt.

(Az Orémus név magyarul „imádkozunk“). Mert ő is olyan : “Attól a naptól fogva... egyik kezükkel a munkát végezték, a másikkal pedig a kopját tartották. Mindegyik építőnek a derekára volt kötve a kardja, úgy építettek.“ Neh.4,10-12.

Nos, így is lehet konfirmálni, ilyen is lehet az élete annak, aki Jézus Krisztus tulajdona.

Irgalmas és szerető Atyánk! Tedd továbbra is valósággá közöttünk szent ígéretedet aTe neved dicsőségére, lelkipásztorunkra nézve : „Bölccsé teszek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem.“ Zsolt. 32,8

Konfirmáltak elődeink, mi is, és Isten kegyelméből ez éven is sok helyen, sokak. A konfirmáltak mindannyian Isten gyermekei maradtak is, - maradnak is? A könyörülő Isten felmérhetetlen hatalmával tegye valósággá az életekben, hogy látható legyen, kinek a tulajdona vagyunk.

**Kassa, 2008 áprilisában
őzv.Ch.J.**

Proházka Ottokár:

Kő az úton

*Gondolod, kerül életed útjába
Egyetlen gátló kő is hiába?
Lehet otromba, lehet kicsike,
Hidd el, ahol van, ott kell lennie!
De nem azért, hogy visszatartson téged,
S lohassza kedved, merészséged.
Jóságos kéz utadba azért tette,
Hogy te megállj mellette.
Nézd meg a követ, aztán kezdj
El beszélni róla Isteneddel!
Ott kérdezd meg, milyen üzenetet
Küld azzal az akadállyal neked.
S ha lelked az Istennel találkozott,
Utadba minden kő áldást hozott.*

Milyen érdekes, ha az ember ráeszmél, rácsodálkozik, hogy még egy versnek is megvan a maga útja, a maga sorsa. Egy alkalommal azért mellékeltem névnapi köszöntőhöz az idézett verset, mert szépnek és ünnepélyesnek találtam, s akinek szántam, fogékony a szépre és a jóra.

Rövidesen visszajelzést kaptam, hogy a legjobbkor érkezett, mert éppen szükség volt egy impulzusra, hogy döntés születessen egy számára megoldatlan élethelyzetben. Majd évek után újra köszönetet kaptam érte (pedig én csak tovább adtam), hogy ez a vers is segítette átvészelnem nehéz pillanatait, amikor az ember minden szalmaszálba kapaszkodik, ami reményt ad. Elgondolkodtam rajta. Milyen kifürkészhetetlen ez a mi kis emberi életünk, időnként, mint egy angyali sugallatként jutnak el hozzánk buzdító szavak – lehet az akár egy telefonbeszélgetés, egy igehirdetés, egy látogatás, vagy éppen egy vers elolvasása, hogy az ember erőre kapjon, és könnyebben vegye az akadályokat.

Ha hisszük, hogy semmi sem történik Isten akarata nélkül, akkor minden biztonnal az sem, hogy ez a költő és ez a vers megszületett. De talán még az sem, hogy úgy döntöttem, a vele kapcsolatos élményemet közreadom. Ki a megmondhatója, akár ez a vers is hány embernek érintette meg a szívét, hány esetben adott lelki indítást a jóra, a helyes döntéshozatalhoz, az életkedvhez, vagy kiutat a kilátástalanságból, ha pici fénysugárként is.

Ezért adom újra tovább, és ha egyetlen emberen is segít, aki először olvassa, már megérte.

**Demes Tiborné,
Szürnyeg**

Nőszövetségi alkalom

A Tiszántúli Református Egyházkerület Nőszövetsége tizennegyedik alkalommal megrendezett bibliaiskolájára kaptunk meghívást, amit 2008. április 21 – 25 – én tartottak Berekfürdőn a Megbékélés Házában.

A Szlovákiai Református Nőszövetség Országos elnöksége négy asszonytestvérrel képviseltette magát ezen a biblia iskolán. Köszönet ezért Szécsy Andrásné, Emmuska asszonynak, aki az Egyházkerületi Nőszövetség titkára, hogy meghívott bennünket.

A heti bibliaiskola vezérigéje a következő volt:

“A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra.”

Egész héten az egyes előadásokat neves teológus professzorok és bibliakutatók tartották mint Dr. Ötvös László, Dr. Kustár Zoltán, egyetemi docens személyesen.

Az esti és reggeli áhítatot, húséges Nőszövetségi lelkipásztorok és missziós munkások végezték.

A köztes időt, beszélgetések, ismerkedés, énektanulás töltötték ki.

Mint más alkalmakon is szeretettel hallgattuk az Erdélyiek beszámolóját és biznyságtételeiket az ő otthoni szolgálatokról és arról is hogy milyen nehézségekbe ütközik az ottani Magyar reformátusság a román hatóságokkal, de szóltak arról is hogy örömmel, hogy Isten tervei hogyan valósulnak meg életükben.

Kedves fénypontja volt az alkalomnak Dr. Pásztor Jánosné előadása, aki az országos Nőszövetség elnökéről – hallottunk a “Vakok Bibliájáról.”

A vakok bibliájának viszontagságos létrejöttéről, nyomtatásáról és annak sokszorosításáról adott elő, személyes biznyságtételén keresztül, mivel az a személy (Nő), aki szinte élete árán is kinyomtatta a vakok Bibliáját – nem a teljes szentírást – az az ő nagymamája volt: Matolcsy Miklósné szül. Nagy Paula.

A mi kis küldöttségünk lelkipásztora Fülöp Angéla, Iskéből a szerdai napon végezte az esti áhítatot. Igemagyarázatát a Zsolt. 69. r. 2-10 versei és Pál I. Korinthus 15, 58 verse alapján végezte. A jelenlevők nagy figyelemmel hallgatták a magyarázatát, ami többek között szólt az élet viharában helytálló hívő emberről és arról, hogy a hívő keresz-

tyén ha nem tevékenykedik a hit dolgában, hite elernyed és nem terem gyümölcsöt.

Hasonlóan az előbbiekhöz, mélyreható előadása volt Dr. Ötvös László lelkipásztornak is Debrecenből. A vizsolyi Biblia megszületésének körülményeit, a Biblia hatását a Magyar irodalomra – ilyen és hasonló témát magyarázott, fűszerezve azt értékes, szemléltető egyedi Bibliákkal.

Idén is felejtethetlen napokat töltöttünk a testvérek között és lelkileg feltöltöttek jöttünk haza, hogy majd a Nőszövetség legközelebbi összejövetelén, beszámolhassunk az ottani élményeinkről.

Itt is megköszönjük Istennek, hogy újra ad alkalmat, hogy valóban egymás hite által épülhessünk!

Hranyó Mihályné
Abara

Nőszövetség – Perbenyik

A helyi Nőszövetség tevékenyen részt vesz a gyülekezet és a község életében. Nagyhéten, a virágvasárnapot követő hétfőn zárult le az a gyűjtés, amelyet a nagykaposi gyermekotthon részére rendezett a Nőszövetség, amely során elsősorban ruhaneműt és lábbelit kértek és vártak a testvérek. A szervezők nagy öröme, annyi minden gyűlt össze, hogy bizonyosan jutott belőle a város szegényeinek is. Ez is azt bizonyítja, hogy egy gyülekezetben és községben rejtett szeretet-források vannak, amelyek felszínre kerülve sokat tehetnek azokért, akiknek kevesebb jutott. Ez esetben is sokak szívét indította meg az árvák sorsa, akiknek a családot nem adhatják vissza, de adományaikkal nyújthatják azt a szűkölködést, amelyet ruházódás terén elsenvednek.

Húsvétra készülve, ugyanazon a héten szerdától a gyülekezeti teremben kiállítás volt megtekinthető, amely régi porcelán- és üvegtárgyakat, terítőket tárt a nagyszámú érdeklődő közönség elé. Külön örömet szerzett az, hogy az iskolások egy csoportja is eljött, hogy megtekinthesse azokat a tárgyakat, amelyek valaha elődeinket szolgálták, s amelyek magukon viselik azoknak a keze nyomát, akik egyszerűen, de kitartóan szolgálták az Istent.

Köszönet illet minden hozzájáruló testvért, a helyi lelkipásztort az önfeláldozó szolgálatért, s mindazokért, akiket Isten vezérel az odaadó és példamutató szolgálat útján.

-gysz-

Kórustalálkozó Rozsnyón

“Énekeljétek az Úrnak, és áldjátok nevét,
naponként hirdessétek az ő szabadítását.” (Zsoltár 96,2)

Az Úrnak énekeltünk, az Ő nevét dicsőítettük mi is az első Torna-Abauj egyházmegyei kórustalálkozón április 27.-én, melynek a mi templomunk adott otthont. A kórustalálkozó házigazdája Süll Kinga egyházzene-sz volt. Hét énekkar mutatkozott be szebbnél szebb énekkel : a kassai, pelsőci, felsőlánci, jólézi, kőrösi, a Berkő, valamint a helybeli, rozsnyói kórus.

A bevezető áhítatot Lucskay András, egyházmegyéink esperese tartotta. Mielőtt felcsendültek az énekek, minden kórus vezetője bemutatta a csoportot, s az előadásukban szereplő kórusműveket. A legnagyobb létszámú és legkiforrottabb a kassai kórus volt, már sok bel- és külföldi fellépést tudhat maga mögött. De szép sikert arattak az ifjabb kórusok is, mint a jólézi, kőrösi, szívből jövő egyszólamú énekeikkel.

A találkozó közös énektanulással ért véget, melyet Süll Kinga vezényelt. A gyülekezetünk által a Városháza előcsarnokában rendezett szeretetvendégségre minden résztvevőt meghívtunk.

Hálát adunk Urunknak ezért a szép alkalomért.

Mixtaj Johanna
Rozsnyó

Perbenyik

Perbenyik – nagypénteki szolgálat

Perbenyikben immár hagyományosan, a nagypénteki istentiszteleten, a gyermekek fellépése hozza közelebb a hívekhez a húsvéti eseményeket. Az igehirdetés után először egy vers hangzott el, majd pedig a Lukács evangéliuma alapján a gyermekek és fiatalok versekkel, szóló- és kórusénekekkel, igeolvasással adták elő mindazokat az eseményeket, melyekkel a mi Urunk Jézus Krisztus a megváltást számunkra előkészítette. A gyermekek mindig örömmel vesznek nálunk részt az ilyen alkalmakon, mert az Ige közelségében eltűnnek a társadalmi és egyéb ellentétek, és ők egy szívvel áldhatják a mindeneknek Urát. A gyülekezet szeretettel fogadta ezt a szolgálatot, majd a résztvevő gyermekek szimbolikus ajándékot, csokoládétojázt kaptak. Szimbolikusan, hiszen számukra a Krisztus közelében eltöltött percek jelentik az igazi ajándékot. Életük így bizonyosan nem vehet rossz irányt, mert az Úr vigyázza lépteiket, amíg Ővele járnak.

-gysz-

Nők ökumenikus imanapja

Ismét elérkezett az a nap, 2008. március 7-e, amikor a gyülekezetünkben megrendezésre került az imanapi szolgálat. Ezen az alkalmon a lelkipásztor, Nt. Szabóné Kozár Éva meghívására a helyben szolgáló görög-katolikus plébános, Matyi Róbert szolgált, igehirdetésében Mária és Márta történetét dolgozta fel. Ez az ökumenikus szolgálat ezen az éven 13 asszonytestvér aktív bekapcsolódásával zajlott, és hálát adunk az Úrnak azokért a testvérekért is, akik autóbusszal érkeztek a szomszédos Lácacsékéről (Magyarország), és részt vettek az imanapi közösségben. Ugyanakkor nem csupán a református prebenyiki hívek jöttek el, hanem a másik két itt szolgáló felekezet: a római- és görög-katolikus hívek is képviseltették magukat. Így teltek meg a templom padjai imádkozó testvérekkel, s reméljük, ennek az alkalomnak a következő évek során is lesz folytatása, ha engedi a Mindenható.

-gysz-

Alsómihályi

- ökumenikus imanap

Ezen az éven került először megrendezése az Alsómihályi gyülekezetben a keresztyén nők ökumenikus imanapja. Mivel újszerű kezdeményezés ez gyülekezetünkben, ezért a testvérek nagy várakozással tekintettek az új szolgálati lehetőségre. Gyülekezetünk a nyelvhatáron él, ezért kétajkú – s ezen az imanapi közösségen részt vettek szlovák nőtestvéreink is, akik számára a lelkipásztor szlovákul is elkészítette az igei útmutatást. Áldott alkalom volt ez számunkra, mivel a nőtestvérek annyira belemélyedtek az Igébe, hogy amikor felkérést kaptak arra, hogy saját szavaikkal is imádkozzanak – szép számmal voltak jelentkezők.

Reméljük, hogy Istennek tetsző szolgálatot végeztünk az imádságok által, az Ige által hitünk is erősödik, és életünkben így kezd el működni a Szentlélek.

-gysz-

Kardos Tibor (1959 – 2008)

Szomorú vasárnap köszöntött be a szádmácsi gyülekezet életébe, 2008. április 13-án.

Ekkor vettünk végső búcsút a feltámadás reményében hűséges és odadó gondnokhelyettesüinktől, akit rövid ideig tartó betegség által szólított magához a mi Teremtőnk.

Testvérünk 1996-tól egyházfiként, majd 2001-től presbiterként, most pedig 2008. januárjától megválasztott gondnok helyettesként szolgált az Urat.

Ez idő alatt fáradhatatlanul és önzetlenül vette ki részét minden munkából. Istentől kapott bölcsességgel és alázattal volt jelen a gyülekezet anyaegyházzá formálódásában, a parókia és templom felújításában. Munkásságának és tenni akarásának keze nyomai ott találhatók a felújított parókián és az új templomtetőn, melyből még az elmúlt esztendő novemberében kivette részét. Rendszeresen látogatta az istentiszteleti és egyéb alkalmakat. Betegágán a Szikszai imádságos könyvből imádkozott hittel, bízva a felépülésben. De az Úr másként döntött, így az Ő akaratában megnyugodva hirdette a vigasztalás ígét lelkipásztora a 2. Timóteus 4: 6-8 alapján: „**...elérkezett az én elköltözésem ideje. Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végezetre eltétetett nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon...**”

Isten vigasztalja meg elköltözött testvérünk ittmaradott szeretteit és a gyülekezetet a boldog feltámadás reménységében.

Varga Zoltán

Lelesz – a kis gyülekezet életének áldott percei

Március 16-án a leleszi kis közösségben az istentisztelet után a szabadságharc eseményeire emlékezve, özv. Sárogh Endréné megható szavalata hangzott el. Az igehirdetés mellett ez a kedves szolgálat a megjelenteket megerősítette abban, hogy a hit és a nemzeti öntudat magyarságunk és egyházunk megtartására szolgál, ha a kapott talentumainkat az Úr dicsőségére használjuk.

Nagypénteken pedig a gyülekezet három gyermeke. Bodnár Enikő, Bodnár Boglárka és Jakab Zsófia versekkel és énekkel tettek biznyságot hitűkről. Ez a szolgálat a húsvéti események örömeit sugározta a testvérek felé, és a megható percek arról tanúsítottak, hogy ebben a kicsi gyülekezetben is nagy dolgok történhetnek, ha a testvérek összefognak, és a keveset Istennek ajánlva megsokszorozzák. Ezzel lesz az igei magvetés áldott a kevesek között is, amelyért egyedül Istené a dicsőség.

-gysz-

Évforduló

Ma már több, mint tíz éve annak, hogy a szomtori gyülekezetnek új lelkipásztora van. A kis közösségben Nagytiszteletű Dócs Szilvia lelkipásztor teljesít szolgálatot. Ez évforduló alkalmából virágcukorral köszönte meg a gyülekezet, illetve a község polgármestere a türelmet, a kedvességet, a nagylelkűséget és nem utolsósorban a szívből jövő igehirdetéseket, melyek a gyülekezetért, gyülekezetnek hangoztak el.

Isten áldását kérjük, hogy a továbbiakban is segítse meg munkáját.

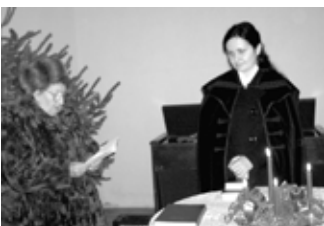
Özvegy Izsák Józsefné e pár szép sorral köszöntötte 2007 december 23-án a gyülekezet lelkipásztorát a szomtori református templomban a következő szavakkal:

Nagytiszteletű Lelkésznő!

A mai nap immár 10-ik esztendeje annak, hogy a gyülekezetünkben végzi a szolgálatát. Bocsánatot kérünk azért, hogy rögtön a szolgálat kezdetén problémákkal kellett megküzdnie. Oly sok viszály után is Isten Szentlelkének erejével szembe tudott nézni a próbatételekkel és kihívásokkal. Irgalmasságával a gyülekezet felé, csendes szívvel, és az Úr igazságával formálta és formálja a gyülekezetünket.

A szomtori község polgármestere köszönti a lelkészt

Nagytiszteletű Dócs Szilvia lelkipásztorat Bóka Béláné verssel köszönti

Szeretnénk megköszönni a lelkésznőnek a sok szép és kiválóan végzett istentiszteleteket, bibliaórákat, melyeket nagy odafigyeléssel készít elő. Örömmel tölt el bennünket, amikor hallgathatjuk és nagyon sokat meríthetünk belőle. Erőt, lelkesedést, megkönnyebbülést visznek a szívünkbe, életünkbe. Köszönjük a gyerekekkel való foglalkozást, azt ahogyan a gyerekek lelkét formálja és vezeti az Isten és az emberek iránti szeretetre és megbecsülésre.

A gyülekezet kíván a lelkésznőnek jó egészséget, sok szeretetet, megértést és türelmet. Adja a mindenható Úr Isten, hogy a következő időszak a gyülekezetben az Ő Szentlelke segítségével a lelkésznő ilyen odaadó és kiválóan végzett szolgálatával, szeretetben és megértésben teljen. Szeretetünk jeléül pedig fogadja a lelkésznő a gyülekezettől a megbecsülés virágait.

özv. Izsák Józsefné

(a gyülekezet nevében beküldte: Bányácsky Gyöngyi)

A szomtori hittanosok körében

A Káspát-medence Reformátussága

Templomavatás Kolozsváron (2008-05-05)

A hűvös májusi vasárnap délelőttön több száz hívő zsúfolásig megtöltötte a Donát negyedi református templomot, amely az egyház-községet vezető Bibza István és Bibza Gábor lelkipásztorok, illetve a gyülekezet tagjai több mint tíz éves megfeszített munkájának eredménye. Habár a munkálatok üteme többször is megtorpant, a külföldi testvérgyülekezetek, a városi önkormányzat, illetve a kormány által kiutalt támogatásból, s nem utolsósorban a hívők adományából a templomépítést sikerült befejezni. Az eseményen jelen volt Makovecz Imre világhírű építész is, e minden művészi igényt kielégítő létesítmény tervezője. Képviseltette magát a római katolikus és az ortodox egyház, valamint a hollandiai és németországi gyülekezetek, akik anyagilag is támogatták a megszabású terv kivitelezését.

Pap Géza református püspök igehirdetésében kifejtette: a templomban az emberi dicsőségnek háttérbe kell szorulnia, itt egyedül Istent lehet magasztalni, a templomot Isten dicsőségének kell betöltenie. Bibza István lelkipásztor, esperes ismertette a templomépítés emberpróbáló történetét, majd Makovecz Imre templomtervező építész beszélt: "A templomnak, ahol a Krisztus misztikus testét alkotó gyülekezet úrvacsorát vesz, olyan ég és föld között átalakult világnak kell lennie - szent mellkasnak -, amelyben olyan szív dobog, ami képes megváltani minket nyomorúságinktól, és a Megváltó által hozott egyetemes kereszténység szintjére emel". (forrás: Szabadság)

Megújult a templom a magyarul Harasztiban

(2008-05-04)

Egy templom megújulása sokkal többet jelent, mint pusztán egy szebbé vált épületet - hangzott el a horvátországi Harasztiban. A falucskában szinte csak magyarok élnek. Hálaadó istentisztelettel ünnepelték, hogy hosszú évek után sikerült felújíttatniuk a református templomot. Harasztiban több mint két évszázada áll a templom, ám egyre romlott az állaga. 1991-ben a délszláv háború idején súlyosan megrongálódott az épület. Néhány évvel később megjavították, ám ez is hiábavalónak tűnt.

Az épületet végül a magyar állam és helyi vállalkozók révén sikerült felújíttatni. Kívül-belül megszépült. Az ünnepségen a falu szinte minden lakója megjelent. A lelkipásztor szerint egy szép templomba szívesebben jönnek az emberek. A hit pedig erőt ad nekik a kisebbségi léthez "A református parókiának része van, szerves része az itteni magyarság megtartásában, mondhatjuk, hogy alappillér. És az emberek tisztában vannak ezzel, élnek is a lehetőségekkel" - mondta Szenn Péter református lelkipásztor.

Az új templomban vasárnaptól rendszeresen tartanak istentiszteletet. Ahogy a harashti magyarok mondták: érzik, hogy Isten törődik velük, és megtartja őket ezután is. (forrás: Duna TV)

IV. Egyházmegyei Kórustalálkozó Bátorkeszin (2008-04-24)

Április 20-án a Komáromi Református Egyházmegye IV. Egyházmegyei Kórustalálkozóján zsúfolásig megtelt a bátorkeszi református templom. A több, mint kétszázötven jelenlévőt Czinke Zsolt helyi lelkipásztor, majd Rácz Elemér esperes köszöntötte. A Bátorkeszi Református Énekkar szolgálata után, melyet Szalay Katalin vezényelt, Süll Kinga egyházzeneész áhitata következett a 98. zoltár alapján, melyben többek között arról szólt, hogy ez a vasárnap éppen a Cantate vasárnap, ami azt jelenti, hogy énekeljétek. Ezt követően mutatkoztak be sorra az egyházközségek énekkarai: a Marcelházi Gyülekezeti Kórus Süll Kinga, az Érsekújvári Református Énekkar Pethes Emese, a Hetényi Református Énekkar és Gyermekkórus Écsi Gyöngyi, a csúzi Ökumenikus Kórus Kocsis Rudolfné vezetésével, valamint a negyedi Napsugár Kórus. A találkozón bemutatkozott a Selye J. Egyetem Református Teológiai Karának Énekkara is - melynek jelenleg Tömösközi Erzsébet a vezetője -, de a két szomszédos egyházmegye is képviseltette magát. Az Ácsi Református Énekkar Baloghné Nagy Ildikó vezényletével a Tatai Református Egyházmegye jókívánásait hozta el szolgálatával az anyaországból, az alistáli Te Deum Laudamus Gyülekezeti Kórus pedig Oros Márta karvezető irányításával tette felejthetlenné a találkozót, és a Pozsonyi Református Egyházmegye köszöntését adta át. Valamennyi énekkar szolgálatával arról tett bizonyosságot, amit a 147. zoltár így fogalmaz meg: "Dicsérjétek az Urat! Milyen jó Istenünkről énekelni, milyen gyönyörű a szép dicséret."

A kórustalálkozó templomi része Rácz Elemér esperes imádságával, áldással és a nemzeti imádság eléneklésével ért véget, melyet a Bátorkeszi Református Egyházközség presbitériuma, valamint a helyi Református Nőszövetség által szervezett szeretetvendégség követett a templomkertben felállított sátrak alatt, ahol kötetlen baráti beszélgetésekre és tapasztalatcserére volt lehetőség.

A jelenlévők a találkozó végén abban is megegyeztek, hogy elfogadva az Érsekújvári Református Egyházközség meghívását, a következő esztendőben Érsekújvárott találkoznak.

A IV. Egyházmegyei Kórustalálkozó a budapesti Szülőföld Alap, a pozsonyi Csemadok, valamint Bátorkeszi Község támogatásával valósult meg.

(Cz. Zs.)

R e c e n z i ó

Fazakas Sándor (szerk.):

Vezetés és menedzsment az egyházban és a diakóniában c. könyvéhez

Lehet, hogy első olvasásra mi is azt gondoljuk, hogy kicsit furcsa, de legalábbis idegen fogalmak kerültek itt egymás mellé: vezetés, menedzsment, egyház, diakónia. Alig több mint két évtizede még a gyakorlati teológián belül is uralkodott az a nézet, hogy az egyház tevékenysége, működése annyira más jellegű, mint a piaci viszonyokra figyelő és építő gazdasági rendszerek és vállalkozások, hogy nem szükségszerű az egyházi életben vagy a teológiai gondolkodásban, mélyebb értelemben foglalkozni ezekkel az összefüggésekkel. Időközben azonban olyan gyors változások érték el az egyházi élet területét, hogy napjainkra kétséget kizáró megállapítás lett, hogy nem lehet alapvető vezetési, irányítási szakismeretek nélkül "igazgatni" még a gyülekezeti életet sem, a diakóniai intézményrendszert pedig egyáltalán nem. A magasabb egyházi vezetői szinteken is megmutatkozik az, hogy a vezetés mennyire sokoldalú és komplex feladat napjainkban. Ezzel a megállapítással nem kell belebonyolódnunk abba a vitába, amely nagyon gyorsan kirobban, amikor a menedzser típusú lelkész mellett, vagy ellen szólunk. Még abba a kérdésbe sem kell belefutnunk, hogy fontos-e az egyházi menedzsment, vagy minden szépen megy e nélkül is. A fiatal lelkész nemzedék ma Magyarországon a saját bőrén érzi, hogy milyen terhekkal, örömmel és fájdalommal jár az, amikor odakerül a neve mellé az "igazgató" szócska. Sokszor már a következő napon ráébred a régi mondás igazságára: nem dolgozni nehéz, hanem "dolgoztatni", irányítani és másokat inspirálni, illetve olyan kisugárzással betölteni vezető posztokat, hogy a környezetünkben dolgozók valóban hatékonyan alkoszanak és tevékenykedjenek. Egyértelmű elsőbbsége van egy vezető hitelességének, lelkiségének, de napjainkban ezen felül még szükség van alapos szervezési és irányítási képességre is, hogy az előbbiek valóban érvényesülni tudjanak. A marketing szó idegesíthet minket - különösen egyházi falainkon belül -, de naponta felfedezzük a hiányának, vagy az egyházi/gyülekezeti kommunikáció ügytelenségének káros következményeit. Emlékszem gyülekezeti lelkészi szolgálatom komoly hitű presbitereknek rövid és tömör mondataira, amely szerint "nem elég az árut megtermelni, hanem el is kell adni azt..." Mérgesített ez a mondat sokszor, de nem tudnám felsorolni azokat a területeket, ahol mégis rá kellett ébrednem a megállapítás fontosságára. Hasonlót állít a "spirituális gyülekezet-menedzselés" talán legelső markáns képviselője, Hans-Jürgen Abromeit püspök: "Az egyház minden tevékenységét lelkileg

és teológiailag kell megalapozni. Annak azonban mindig van gazdasági aspektusa is. Ezt figyelmen kívül hagyni inkább elvakultság, sem mint teológiai tisztesség." (27.o.) Ebből a megállapításból következik az is, hogy álszent dolog kritizálni a gazdasági rendszert a maga egészében, ha ugyanakkor gyülekezeti és egyházi szinten profitálni szeretnénk belőle.

Már pusztán ennek a néhány összefüggésnek az alapján is csak üdvözölni tudjuk azt az előadás gyűjteményt, amelyet Fazakas Sándor református rendszeres teológus szerkesztett és a Kálvin Kiadó megjelentetett. Néhány éve már folyamatosan rendeznek szakkonferenciákat ezzel a témával kap-

csolatban, és egyházi intézményvezető szakirányú továbbképzés is folyik a Debreceni Református Egyetemen, ahol a most megjelent kötet szerzői kutatásaikkal és oktatói tevékenységükkel aktívan közreműködtek.

Kiváló gyakorlati érzékkel választotta ki a kötet szerkesztője azokat a nagyon aktuális írásokat, amelyek lelkészek, teológiai hallgatók és a gyülekezetben aktív civil szolgálók, presbiterek érdeklődésére igényt tarthatnak. Alfred Jäger írásai pedig a diakóniai szolgálatban állók számára jelentenek "kötelező" olvasmányt. A kötetben megjelent mindegyik írásra igaz, hogy rendkívüli módon gyakorlatorientált és a mai kihívásokra figyelő munkák. Hézszer Gábor, Fazakas

Sándor, Fruttus Levente, Környei Imre és Michael Herbst tanulmányai az egyházi élet minden vezetési szintjén tevékenykedő lelkészeket és nem lelkészeket segíthetnek komoly, önkritikus vizsgálathoz és átgondoláshoz. Még arra is kapunk eligazító útmutatást, hogy milyen veszélyekkel jár a túlzott hivatalosság vagy a vállalkozás szélsősége. Mielőtt bármilyen formában is megnyugtatnánk magunkat abban, hogy elegendő a tapasztalatunk és a hagyományos eszköztárunk, adjunk esélyt ennek az egészséges professzionalitást ébresztő könyvnek lelkészként, intézményvezetőként, egyházkormányzóként vagy olyan gyülekezeti tagként, aki kíváncsi arra, hogy milyen "időszerűsége és korszerűsége" van szükségére az egyháznak akkor, amikor új és új feladatok tornyosulnak előtte. Ezek a tanulmányok preventív olvasmányként megóvhatnak sok-sok túlkapástól, melléfogástól, szervezetlenségtől, vagy éppen naiv tudatlanságból bekövetkezett bukástól. Lehet, hogy merőben új-típusú körülményt jelent ez a könyv, de valódi vezetéseméleti segítséget nyújthat.

Dr. Szabó Lajos

(Budapest, Evangélikus Hittudományi Egyetem)

KERESSÜK MEG A BIBLIÁBAN!

1. „És ha ... velünk, a mi jót cselekszik ... az Úr, közöljük azt veled.“ (4Mózes 10,...)
2. „Mégis nem te házat nékem, hanem a te ..., a ki a te ágyékdoból származik, az épít házat az én nevemnek.“ (1Királyok 8,...)
3. „Mikor azért ... magát Roboám, eltávozék az Úr ... ő róla, hogy meg ne semmisülne mindenestől, mert ... is volt még jó dolog.“ (2Kronikák 12,...)
4. „... felele Eszter királyné, és monda: Ha találtam szemeid előtt, oh király! és ha a királynak tetszik, add meg nékem kívánságomra, és nemzetségemet kérésemre.“ (Eszter 7,...)
5. „A pedig nem lesz jó dolga, és nem meg az ő életét, olyan lesz, mint az árnyék, mert nem rettegi az Istennek orcáját.“ (Prédikátor 8,...)
6. „Kit ... és szidalalmazál, és ki ellen emeltél ..., hogy oly magasra látsz? ... Szentje ellen!“ (Ézsaiás 37,...)
7. „Mivelhogy megszomorítjátok az igaznak ... hazugsággal, holott én őt bántani nem akartam, s megerősítitek a ... kezeit, hogy meg ne térjen gonosz újtjáról, hogy őt életben megtartsam.“ (Ezékiel 13,...)
8. „És én mondám: Elvettem a te ... elől; vajha láthatnám még szentséged ...!“ (Jónás 2,...)
9. „Jó az Úr, ... a szorongatás idején, és ő ismeri a ... bízokat. (Náhum 1,...)
10. „Mert ezt mondja a ... Úra: Egy kevés idő van még, és én az eget és a földet, a tengert és a szárazt.“ (Aggeus 2,...)
11. „Az Úr pedig monda néki: le sarudat lábaidról; mert a hely, a ... állasz, szent föld.“ (Apostolok Cselekedetei 7,...)
12. „... pedig én azt cselekeszem, a mit nem ..., nem én mívelem már azt, hanem a ... lakozó bűn.“ (Rómabeliekhez 7,...)
13. „Az ... állhatatosak legyetek, vigyázván ... hálaadással;“ (Kolossé 4,...)
14. „Az Úr pedig ... a ti szíveteket az Isten ... való szeretetre, és Krisztus iránt való“ (2Thesszalónika 3,...)
15. „Mert ..., hogy a püspök feddhetetlen legyen, mint sáfára; nem akaratos, nem haragos, nem részeges, nem ..., nem rút nyereszkedő;“ (Titus 1,...)
16. „És monda nékik: Ti is ... tudatlanok vagytok-é? ... értitek-é, hogy a mi kívülről megy az emberbe, semmi ... fertőztetheti meg őt?“ (Márk ev. 7,...)
17. „Ennyire ... vagytok? A mit Lélekben ... el, most testben fejeznék be?“ (Galata 3,...)
18. „Ha tűrünk, vele ... fogunk uralkodni is: ha ..., ő is megtagad minket;“ (2 Timótheus 2,...)
19. „Boldog ember az, a ki a ... kitart; mert minekutána megpróbáltatott, ... az életnek koronáját, a mit az Úr ígért az őt szeretőknak.“ (Jakab lev. 1,...)
20. „A ki és nem marad meg a Krisztus ... mellett, annak ... sincs Istene. A ki megmarad a Krisztus ... mellett, mind az Atya, mind a Fiú az övé.“ (2 János lev. 1,...)

A megfejtéseket 2008. július 20-ig lehet beküldeni Szerkesztőségünk címére: Hlavná 216. Drahňov-Deregyňo 076 74.

A bibliaismereti fejtörőt összeállította: Györky Szilvia, Alsómihályi

MEGFEJTŐK NÉVSORA:

Szalay Gabriella, Réte
Szloboda Anna, Réte
Szabó Iláikó, Réte
Izsák Józsefné, Negyed
özv.Sándor Józsefné, Réte
Zsigó Mária, Martos
Mackó Zsuzsa, Dolná Streda
özv.Kovács Lajosné, Nagysalló
Kakas Olga, Nagysalló
Klincsek Ferencné, Kőhídgyarmat
Pillárik Irén, Léva
Nagel Csilla, Nagysalló
Bitter Mihályné, Kisújfalu
Sedivi László Szakkolégium
diákjai, Nyitra
Farkas Irma, Negyed
Szénászki Sarolta, Újlót
Kakas Sándor, Nagysalló
Kazán Valéria, Berencs
Pásztor Ernőné, Pozba

Családi Irén, Nagymegyér
özv.Varga Béláné, Bátorkeszi
Palásti Aranka, Léva
Veress Vilmos, Nyírágó
Kiss Andrea, Nagysalló
özv.Földi Jenőné, Ersekkéty
Szabari Erzsébet, Gömörhorka
Bertók Istvánné, Barsvárad
Kovács Zoltánné, Rozsnyó
Pataky Szilvia, Nagyida
Soltész Ferencné, Perény
Kövesdi Jánosné, Reste
Pataky Bertalanné, Migléc
ing.Damko Valéria, Reste
Klinkó Júlia, Tornagörgő
Abosi Jánosné, Szeszta
Kondor Erzsébet, Kassa
Rontó András, Nagyida
Vastag Zsuzsa, Migléc
özv.Tóth Józsefné, Szádlamas

Vartek Ferencné, Kassa
Szaniszló Jolán, Csécs
Turóczy Vilmosné, Szádalmás
Kardos Béláné, Szádalmás
Szabó Gyuláné, Lúcska
Páricsi Tímea, Nagyida
Menyhért Médea, Felsőlanc
Menyhért László, Lelesz
Sallai Albertné, Kiskövesd
Máté Istvánné, Kiskövesd
Csicséri Józsefné, Kistráska
Kocsis Lászlóné, Szőlőske
Kosztju Péterné, Ágcsernyő
özv.Zelvey Béláné, Legenye
Papp Lászlóné, Lelesz
özv.Pósa Istvánné, Nagykövesd
Pál Éva, Nagytárkány
Kacsmarik Bertalanné, Ladmóc
Csernyánszky Erzsébet, Imreg
Takács Tímea, Hardicsa

Kiss Magdaléna, Bodrogszerdahely
Ilko Zita, Leles
Lázár Mihályné, Bodrogszerdahely
Badó Árpádné, Szolnocska
Kántor Mária, Bodrogszerdahely
Seress Ilona, Kisújhely
ö.zv. Taskovics Lászlóné,
Bodrogszerdahely
Visnyai Ilona, Bodrogszerdahely

Kiss Erzsébet, Nagykövesd
Lipán Márta, Nagykövesd
Oláh Józsefné, Hardicsa
Peti Sándor, Hardicsa
Révész Emma, Iske
ö.zv. Király Árpádné, Kistráska
ö.zv. Szanyi Gyuláné,
Kaposkelecseny
ö.zv. Nagy Sándorné,

Kaposkelecseny
Jakab Gyuláné, Nagyszelmenc
Géczi Csabáné, Nagykapos
Üveges Attiláné, Nagykapos
Szabó Arnoldné, Nagykapos
Dupály Csilla, Abara
Tóth Klára, Nagykapos
Matasik Jánosné, Kistráska
ö.zv. Chovan Jánosné, Kassa

NYERTESEINK:

Tóth Klára, Nagykapos
Badó Árpádné, Szolnocska
Abosi Jánosné, Szeszta

Szabari Erzsébet, Gömörhorka
Bertók Istvánné, Barsvárad

Sedivi László Szakkollégium, Nyitra
Sándor Józsefné, Réte

A Deportálások Áldozatainak és Leszármazottaiknak Szövetsége

Tisztelt Hölgyem, tisztelt Uram,

Elnézését kérem, hogy esedékes körleveleünket szokatlan módon némi késéssel kapja kézhez.

Ennek okai a belpolitikai helyzet kuszasága és az MKP-ban uralkodó áldatlan állapotok. Mindezek dacára a DÁLESZ továbbra is kitart alapvető követelése mellett és nem adja fel a kárpótlásért immár több éves küzdelmét.

Ebből a meggondolásból fordultunk újból a kormányfőhöz, hogy a 2007 február 22-i leiratuk - mellyel elrendelik az Igazságügyi Minisztérium rehabilitációs és Kárpótlási Osztályának igazgatójánál az ügy rendezését - eddig következmények nélkül maradt. Kérjük közbenjárását és az ügy megvizsgálását, mivel a végrehajtó hatalom nem követi a Miniszterelnöki Hivatal utasításait.

Továbbra is élvezzük számos Európa Parlament-i képviselő támogatását, akik levélben sürgetik a miniszterelnöknél a kárpótlás rendezését.

Június 24-én nagygyűlést rendezünk Pinc községben Losonc mellett. Előreláthatólag délután 15 órától, Mikel Irujo Amezaga baszkföldi EP képviselő megtisztelő jelenlétével, aki tájékozódni szeretne az itteni helyzet alakulásáról. A képviselő úr régóta támogatja ügyünket és annak az EP frakciónak az Európai Szabad Szövetségnek a tagja, melyhez Tócs László is csatlakozott április 9-én. Személyével erősödött azoknak a képviselőknek a köre, akik a kisebbségben élő magyarok érdekvédelmét vállalják. A pinci találkozó alkalmat ad arra, hogy a mi ügyünkön kívül a térségben élők eddig megoldatlan gondjai is nyilvánosságot kapjanak.

Felhívással fordulunk azokhoz a tisztelt Tagokhoz, akik Pinc környékén élnek, hogy június 24-én minnél nagyobb létszámban tiszteljék meg jelenlétükkel a Brüsszelből érkező

képviselő urat.

Részvételi szándékukat lehetőleg levélben jelezzék és ne feledjék el megküldeni az idej esedékes válaszbélyegeket, 4 x 10 koronás és 4 x 1 koronás értékben. Csak így biztosíthatjuk a zökkenőmentes tájékoztatást. Természetesen mindazon tisztelt Tagunkat aki nem a pinci térségben él ugyanolyan szeretettel várjuk de vegyék figyelembe, hogy az elszállásolás nem oldható meg Szövetségünk által.

Kötelességünk röviden ismertetni a t. Tagokkal az április 22-én Straszburbban átadott Petíció körülményeit. A szlovák parlament által 2007-ben megerősített Dekrétumok tarthatatlansága ellen a németországi Hunnia Baráti Kör kezdeményezésére világszintű tiltakozó aláírásgyűjtés indult. Az negyvenezernyi aláírással támogatott petíciót az Európai Parlament Petíciós Bizottságának Mikel Irujo Amezaga képviselő jóvoltából egy küldöttség adta át melynek tagjai: Andrásfalvy Bertalan volt oktatásügyi miniszter, Wittner Mária a magyar parlament tagja, Juhász Imre a Civil Jogász Bizottság jogi szakértője, Fehér Csaba a "Never Again" társaság elnöke, Hunyadi István straszburgi történész. Mint a Fidesz, mint az MSZP támogatásáról biztosított a küldöttséget. Az MKP két EP képviselője elhatárolódott és Berényi József alelnök leszögezte, hogy " az MKP ebben a választási ciklusban már nem fogja megnyitni a szlovák parlamentben a Beneš-dekrétumok kérdését."

Elhagyatottságunkban továbbra is számíthatunk nem magyar támogatókra ami megerősíti meggyőződésünket, hogy munkánk biztos eredményt gyümölcsoz. Ennek tudatában kérem fogadják üdvözlötünket, a pinci találkozás reményében

Krivánsky Miklós
elnök

Izrael állam 60 éves

Az Ige valósággá lesz

A zsidó naptár szerint Ijar hó 5-én, a keresztény naptár szerint május hónap 8-án fennállásának 60. évfordulóját ünnepelte az újkori Izrael. Ma 7,3 millió ember él Izraelben, s mindnyájan bevándorlók, mint a valamikori bibliai időkben Izrael fiai. A világ minden tájáról érkeztek egyrészt a politikai körülmények hatására, másrészt az igei parancsnak engedelmessé. Ézsaiás próféta szavai teljesedtek be: „Napkeletről visszahozom gyermekeidet, és nyugatról összegyűjtelek. Ezt mondom északnak: Add ide! – és délnak: Ne tartsd fogva!” Ézsaiás 43,5-6. A Biblia igéi valósággá lettek és a zsidók több mint 145 országból érkeztek Izrael földjére. Majd 2000 év elteltével vezette vissza Isten az ő népét, és vezetni ma napig. Az elmúlt 60 évben Izrael fiainak szüntelenül küzdeni kellett a megmaradásért. Az alapításkor 840.000 ember élt Izraelben, akik közül 650.000 volt zsidó, 165.000 mohamedán és 30.000 keresztény. Napjainkban 5,5 millió zsidó, 1,5 millió mohamedán és 300.000 keresztény él itt, ami 70% - 20% - 4 %-os arányt jelent.

Bevándorlási adatok

Első bevándorlás 1882-1903

5000 zsidó Oroszországból, Romániából
2500 Jemen üldözések elől menekültek

Második 1904-1914

35.000 zsidó Oroszország, Lengyelország
Cionizmus, és üldözések

Harmadik 1914-1918

35.000 zsidó Oroszország, Lengyelország, Litvánia, Románia
Üldözés és az 1917-es Balfour nyilatkozat, amely engedélyezte a letelepedést

Negyedik 1924-1929

67.000 zsidó Oroszországból. Lengyelország, Litvánia, Románia, Irak, Jemen Gazdasági krízis

Ötödik 1929-1945

250.000 zsidó egész Európából

Hatodik 1949

50.000 zsidó Jemenből

angol nyelvtábor

A Református Tanulmányi Központ ebben az évben is megrendezi az Angol Nyelvtábort alap- és közép- és főiskolások számára.

A táborok időpontjai:

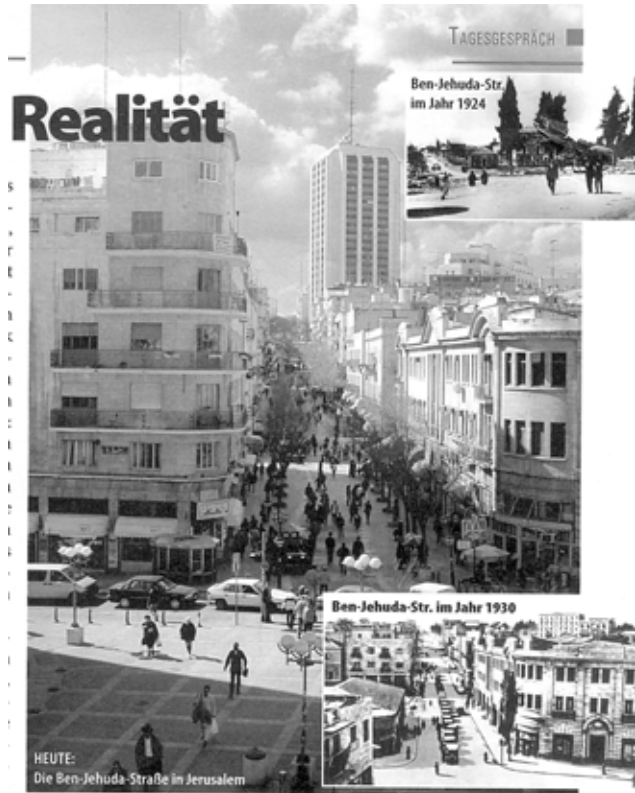
- 2008. július 20-26 az alapiskolás (10-14 éves korosztály) részére **részvételi díj 1500,- Sk**

- 2008. augusztus 3-9 a közép és főiskolások részére **részvételi díj 1600,- Sk**

Jelentkezni 2008. július 15-ig lehet telefonon:

056-6282560, faxon:056-6395396

E-mail: csoma@copusnet.net címen.

Hetedik 1950-1951

125.000 zsidó Irakból akiket az Ezsdrás-Nehemiás művelet keretében menekítették ki

Nyolcadik 1954-1955

35.000 zsidó Marokkóból

Kilencedik 1956-1957

35.000 zsidó Lengyelországból, amikor Gomulka elnök megengedte a kivándorlást

Tizedik 1984

8.000 zsidó Etiópiából való kimenekítése a „Mózes” művelet keretében

Tizenegyedik 1990

Évekig tartó kivándorlás a valamikori Szovjetunió területéről, évenként 100.000 fő

Tizenkettedik 1991

14.000 Etiópiai zsidó kimenekítése a Schlomo művelet alapján.

Aviel Schneider, ISRAEL HEUTE

A JÓ PÁSZTOR HÁZA

adakozás

április

Kovács Róbert, Jóka, 1000,- Sk

Továbbra is szeretettel fogadjuk adományait, amelyek árvaházunk mielőbbi üzembe helyezését szolgálják. Isten áldása kísérje a jó szível adakozók életét és szolgálatát.

Bankszámla számunk: 0552044933/0900,

SLSP, a.s., pob. Král. Chlmeč Címünk:

Dobry Pastier n.o.,

Kostolná 216/3, 076 51 Pribenik

Uwe Martin Schmidt bíráskoztatása

Jóka, 2008. április 14.

Gyászoló Család!

Kedves Regina! Filip, Martin és Marika!

Végtisztességet tévő Gyülekezet!

Kedves Testvéreim!

Jól emlékszem arra, amikor 1994-ben itt a jókai templomba kedves halottunk letette lelkési eskünet, majd egy rövid beszédet mondott, amit ezzel az Igével fejezett be: *Elég néked az én kegyelmem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el. Nagy örömet dicsekszem azért az én erőtelenségeimmel, hogy a Krisztus ereje lakozzék én bennem [2Kor. 12,9].* Kedves testvérünk, kit az Úr most magához szólított, ebben a lelkületben élt, dolgozott Krisztus ügyéért, egyházunkért és népünkért, amellyel teljesen azonosulni tudott.

Életéről, tevékenységéről ma már sokat hallottunk, nehéz még ezekhez valamit is hozzátenni. Érdemeit pedig nagyon hosszú volna felsorolni! Egyébként is, szerda óta mi, a Selye János Egyetem Református Teológiai Kara diákjai és tanárai, megszorodott szívvel, tanácstalanul állunk e nem várt, lesújtó tény előtt. Ha valakit önfeláldozásáért, segítőkészségért tiszteltünk és szerettünk – akkor az ő volt.

1997-től tanított a Calvin János teológiai Akadémián, majd 2004-től a Selye János Egyetem Református Teológiai Karán német nyelvet, missziológiát, végül pedig ökumenikus teológiát. 1998-ban diákjaink az ő előadását választották az év előadásává. Teológiánk sorsát a szívén viselte, s mindent megtett azért, hogy ez a fiatal intézet nemzetközi szinten is a köztudatba juthasson, tekintélyét minden fórumon megvédte. Ő volt az, aki tolmácsolta szükségleteinket azoknak, akik segíteni tudtak. Többször voltunk olyan helyzetben, hogy ha nem szerzett volna számunkra anyagi segítséget Németországból, akkor még a villany és a gázzámlát sem tudtuk volna kifizetni. Az Úr kegyelmessége, amire bízunk magunkat, rajta keresztül is megmutatkozott irányunkban. Ő volt az, aki diákjainkat jól megtanította a német nyelvre, majd ösztöndíjakat szerzett nekik német egyetemeken.

Amellett, hogy oktatott - éppen nálam - doktori munká-

ján is dolgozott, amelynek címe **Luther és a magyarok** lett volna. Ebben újra akarta értékelni a már ismert eredményeket, megvilágítván azokat új nézőpontokból. Különös figyelmet akart szentelni Luther levelezéseinek, asztali beszélgetéseinek. Fel akarta dolgozni Luther II. Lajos özvegyének, Mária királynénak ajánlott vigasztólatait. A korai Új-Hochdeutsch újratolmácsolásával első esetben készült volna el e fontos dokumentum kétnyelvű kiadása, majd a dolgozat végén meg akarta vizsgálni, hogy Luther törődése a magyar nemzettel milyen nyomokat hagyott a magyar egyháztörténetben. Szép lett volna, hasznos lett volna, gazdagította volna egyháztörténeti tudományunkat, de – sajnos – rajta kívül ezt a munkát belátható időn belül senki sem fogja tudni elkészíteni!

Hadd álljanak most itt szavai, amelyeket doktori dolgozata tervezetének a végén írt: **„Hálás köszönetem a Selye János Egyetemnek, hogy ezt a kutatást lehetővé tette. Személyesen ezzel a munkámmal szeretném a magyaroknak megköszönni, hogy családomat és engem is befogadtak, és hogy köztük soha sem kellett magunkat idegeneknek éreznünk.”**

Igen, sosem kellett magát közöttünk idegennek éreznie, mert ő – noha tőlünk messze született és nevelkedett – közöttünk való volt, mert azonosulni tudott bajainkkal, kínjainkkal és sanyarú kisebbségi sorsunkkal. Ennek minden nemzetközi fórumon hangot is adott. Magamban szoktam mondogatni: Uram Isten, milyen csodálatos is lenne, ha minden szolgatársunk ilyen jó magyar lelkész tudna lenni, mint Uwe Martin Schmidt!

Eltávozta fáj. Nagyon fog hiányozni, de legyen érte Istennek hála! Fogadja őt be az Úr az Ő Örök hajlékába, és a távozása miatt megszorodott szíveknek adjon vigasztalást! Legfőképpen pedig szereteteinek, feleségének, árván maradt gyermekeinek, idős szüleinek adjon elég erőt, s adja a hit ajándékát arra, hogy képesek legyenek elviselni ezt a megpróbáltatást!

Amen

Dr. Molnár János

Isten gondoskodik rólunk

Régen élt Izráelben egy próféta, akit Illésnek hívtak. Elkötelezett híve volt az Istennek, az Isten pedig különleges feladattal bízta meg őt. Mint minden prófétának, neki is az volt a

dolga, a küldetése, hogy figyelmeztesse a bűnben élő embereket arra, hogyha nem változnak meg, ha nem térnek meg az Istenhez, akkor az Isten meg fogja őket büntetni. Ezt az Illést egyszer

elküldte az Isten az izráeli királyhoz, hogy megmondja neki, térjen meg az egész néppel együtt Istenhez. Ez a király ugyanis mindenféle bálványok, szobrok előtt borult le, ezeket imáda,

Leveleiteket várja:

KRAUS VIKTOR
lelkipásztor,

Református Lelkészi Hivatal

Reformovaný farský úrad, Krišovská Liesková - Križany, Hlavná u. 102, 079 01

és a nép is követte őt ebben. Azt üzenté az Isten, mondta Illés, hogy ha nem térsz meg, akkor hatalmas szárazságot bocsátok az egész országra. Olyat, hogy sem embernek, sem állatnak nem lesz mit innia.

Azonban, ahogy az lenni szokott, a király nem hallgatott Illésre, nem vette őt komolyan, és azt gondolta, hogy ez úgy sem fog bekövetkezni, soha nem fog el a vizük, ez lehetetlen. Nem hallgatott tehát a próféta intő szavára, és folytatta ugyanazt a bűnös életet, ahogy eddig is.

Az Isten egy ideig várt. Türelmesen várt arra, hátha megváltozik a király szíve, hátha megtér hozzá. Várt arra, hogy átgondolja Illés szavait. De amikor látta az Isten, hogy a király szíve nem lágyul, hogy ugyan olyan maradt, szárazságot bocsátott az országra. Akkora szárazságot, hogy sokszor még a királynak sem volt mint innia.

De Illést megmentette az Isten. Azt mondta neki, hogy menjen el a Kerit patak partjára, és ott gondoskodik róla. És így is lett. A patak vizéből ivott, és az Isten megparancsolta a hollóknak, hogy táplálják, ők hordtak neki enni-valót. Illés egészen addig maradt a patak partján, amíg ki nem száradt a patak. De amikor ez megtörtént, Isten ismét Illéshez szólt, és ismét gondoskodott róla.

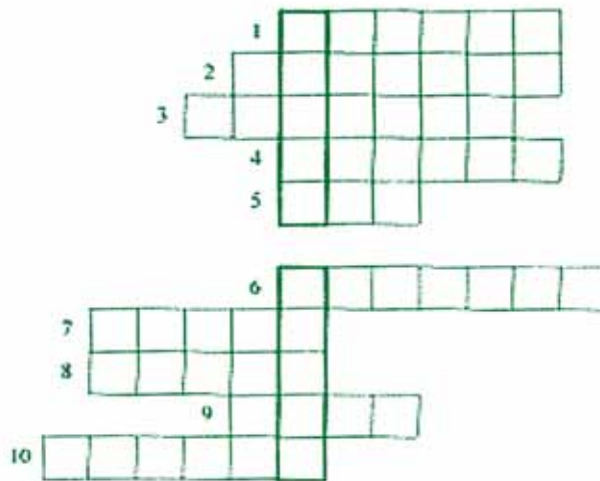
Ugyanis az Isten gondoskodik azok-ról, akik szeretik őt. Illés nem az egyetlen olyan ember volt, akiről gondoskodott. A Bibliában nagyon sok olyan példát találunk, mely arról szól, hogy az Isten vigyáz az övéire, hogy velük van, és a legnagyobb bajban is megsegíti őket. És ez ma is így van. Ha segítségül hívjuk az Istent, Ő megsegít. Ha sze-

retjük az Istent, Ő gondoskodik rólunk. Még a legnehezebb helyzetekben is mellettünk áll. De csak akkor, ha hiszünk benne, ha szeretjük őt. Csak akkor, ha látja, hogy engedelmeskedünk neki. Mert Illésről is azért gondoskodott Isten, mert engedelmes volt, és azt tette, amit az Isten parancsolt neki. Rólunk is akkor gondoskodik az Isten, ha tényleg azt tesszük, amit

nekünk parancsol. Ha engedelmeskedünk szüleinknek, tanárainknak. Ha segítünk egymásnak, ha szeretjük egymást, és természetesen, ha szeretjük Istent.

Legyetek hát engedelmesek Istennek, szeressétek az Istent, és akkor rólatok is gondoskodik, nektek sem kell félni semmitől.

ILLÉS

1. Itt hangzott el: „Meddig sántikáltok kétfelé?” (hegy. 1Kir 13:19,21)
2. Gonosz, pogány királyné, aki üldözte Illést. (1Kir 19:1)
3. Ezen a helyen élt az özvegy, aki táplálta Illést. (1Kir 17:9)
4. Az északi országrész neve (1Kir 12:19)
5. Ezért imádkozott Illés a hegyen? (1Kir 18:38)
6. Isten üzenetét hirdető személy (Illés is ez volt)
7. Naámán betegsége (2Kir 5 – a bélpoklosság ismertebb neve!)
8. Az ő szőlőjét akarta megszerezni Aháb király (1Kir 21:6)
9. Nem hallotta meg prófétáinak kiáltozását (bálvány, 1Kir 18:26)
10. Illés táplálói (1Kir 17:4)

A függőleges sor megfejtése:

Bibliai kisokos:

- Isten minden gyermekéről gondoskodik. Mindent megad nekünk, amire csak szükségünk van. Nagyon sok ember nem elégszik meg ezzel, és többet akar. Ha ezt nem kapja meg, akkor elégedetlen Istennel. Isten nem ad meg mindent amire vágyunk, de megad mindent, amire szükségünk van. Ez az igazi gondoskodás.

Imádság:

Mindenható Isten! Arra kérünk Téged, had lehessünk engedelmes gyermekeid, hogy gondoskodásodat megkaphassuk. Add, hogy ne kelljen többé félnünk semmitől, mert tudjuk, hogy Te mindig velünk vagy. Ámen.

Aranymondás:

„Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?”
Róma 8:31